

[Drachmann.]

jeg har tidligere nævnt andre —, at der i vore Handelsaftaler med Tyskland, som jo i saa høj Grad netop bestemmer Priserne bl. a. for vore Varer til Tyskland, burde indflettes en Bestemmelse om, at de tyske Priser for Varer leveret hertil ikke maatte være højere end de tilsvarende Priser for Varer leveret til andre Lande. Desværre er vore Modparter i Forhandlingerne øjensynlig dygtigere end de højtærede Regeringsdelegationer. Vi ved alle, at vi faar for lidt for vore Eksportvarer, men med den Maade, hvorpaa man fra Udlandets Side bevidst udnytter den Situation, vi er inde i, de Systemer, vi er tvunget ind i, kan det ikke gaa videre uden store nationaløkonomiske Tab for vort Land.

Jeg har Lyst til her i Anledning af Bemærkninger fremsat fra anden Side at indskyde, at den danske Industri, ogsaa eksportmæssigt set, jo dog efterhaanden ikke er saadan ganske at kimse ad. For i Aar vil jeg anslaa, at den danske Industrieksport vil komme op paa en Højde af ca. 400 Mill. Kr., altsaa op mod ca. Halvdelen af Landbrugseksporten. Samtidig beskæftiger Industri og Haandværk over 100 000 mere end Landbruget. Jeg siger ikke dette for at grave Kløfter, jeg siger blot dette, for at man ogsaa fra anden Side skal se, at Industriefaktoren er en meget stor og vital Faktor i Danmarks Økonomi, og jeg vilde ønske, at det ulyksalige gamle „Enten — Eller“ i vor økonomiske Politik snart maatte kunne blive afløst af et „Baade — Og“. Men naar vi af Hensyn til Eksportens Opretholdelse er tvunget ind i Systemer som de foreliggende, er det nødvendigt, at vi gør os selv det Spørgsmaal, om Tiden ikke snart er inde til at rejse Toldproblemet som en supplerende Foranstaltning til det System, som i øvrigt hersker, og som af handelspolitiske Grunde altsaa bliver fortsat, foreløbig i alt Fald.

Med Interesse hørte jeg det ærede Medlem Hr. Hauges Meddelelse om Priser i Sverige. Jeg kunde ønske, han havde suppleret det med Priser ogsaa paa den svenske toldbeskyttede Industris Varer. Det viser sig jo nemlig efterhaanden, at de gamle Fraser og Floskler, som har gjort saa ubodelig Skade i dette Land, og som endnu med en Energi, der var en bedre Sag værdig, føres frem fra visse Sider her i Salen og her i Landet, gælder ikke mere. Ser vi hen til Sverige — og alt for mange, ogsaa danske Husmødre, kender nu Forholdene i Sverige —, saa vil vi vide, at Priserne i dette højprotektionistiske Land ogsaa for de brede

industrielle Forbrugsvarer ligger langt lavere end i Danmark, alt taget i Beregning.

Under Hensyn til det, jeg her har nævnt, og til de Vanskeligheder, der kommer og maa komme under handelspolitiske Systemer, naar man er den svage Part, vil jeg haabe, at Tiden er inde til, at man lidenskabsløst sætter ind med supplerende Foranstaltninger til Værn for saadan Produktion, som ellers, ikke paa naturlig Maade, men paa kunstig Maade og bevidst, maalbevidst, bliver slaaet ned fra Udlandets Side. Der bliver talt om den toldbeskyttede danske Industri. Det er slet ikke de Problemer, der foreligger. Det, jeg her har nævnt, viser som i en Nøddeskal, at ingen sund Produktion — og megen dansk Produktion er sund ogsaa uden for Landbruget og naturlig for Danmark — kan bestaa under de Forhold, der nu hersker rundt omkring i de store Stater, hvor man altsaa skambyder os, for at sige det aabent, indsnævrer vor Fortjenestemargen og gør det System, som et Forædlingsland maa leve under, nemlig Udnyttelse af importerede Raavarer og Produktion og Eksport af tilsvarende Færdigvarer, urentabelt ved en Prispolitik, som turde være tilstrækkeligt belyst ved de Eksempler, jeg her har fremdraget.

Jeg haaber derfor, at Regeringen ikke vil holde op med sine Studier over de svenske Priser, og at vi alle maa kunne drage Konsekvensen, saaledes at man inde i det System, der altsaa foreløbig øjensynlig ikke kan afvikles, som en Forberedelse af den nødvendige Afvikling, der alligevel maa komme, faar supplerende Toldforanstaltninger, der selvfølgelig maa blive af en vis elastisk Karakter for at kunne imødegaa den for dansk Økonomi, for dansk Beskæftigelse morderiske Prispolitik fra de store Landes Side.

Hauge: Jeg kan kun beklage, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, i Gaar alene stillede sig paa det rent negative Standpunkt kun at ville kritisere. Jeg forstaa ikke, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, hvis naturlige Klogskab skulde gøre det muligt for ham at stille sig paa et positivt Standpunkt, saaledes stiller sig paa det rent negative, det rent kritiske uden at give mindste Antydning af, hvad Venstre virkelig vil i det særdeles vigtige Spørgsmaal, her er til Behandling. I sin Iver for at betegne andres Standpunkter — ja, det ærede Medlem brugte jo meget stærke Udtryk — som taabelige og forkastelige glemte det ærede Medlem ganske at tage Hensyn til, hvad Venstre selv har formuleret som værende